

NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE

VERKORTE NOTULEN

van de Twintigste Jaarvergadering (Acht en Twintigste Algemeene Vergadering) op Zaterdag 27 Januari 1934 om 16 uur en Zondag 28 Januari 1934 om 10 uur in het Jaarbeursrestaurant te Utrecht.

Voorzitter: Ch. F. L. Nord.

Aanwezig volgens presentielijst: Zaterdag 116 leden, Zondag 97 leden.

I. VERGADERING VAN ZATERDAGMIDDAG 4 UUR.

Punt 1. *Openingsrede van den Voorzitter.*

(Is reeds opgenomen in het Maart-nummer).

Punt 2. *Notulen.*

De verkorte notulen der vorige Algem. Verg., opgenomen in het Tijdschrift van Tandheelkunde (November 1933), worden zonder op- of aanmerking aanvaard.

Ingekomen stukken.

Slechts drie berichten van verhindering zijn ingekomen n.l. van Mej. Dullemond en de heeren Mynarends en Pitsch.

Punt 3. *Beroep van een lid der Afdeeling Noord-Brabant-Zeeland op de Algemeene Vergadering, naar aanleiding van het door deze Afdeeling uitgesproken roeyement.* (Art. 7 a 2 der Statuten).

De Voorzitter deelt mede, dat pogingen worden aangewend om in de eigen afdeeling de kwestie te schikken, en stelt dus voor dit punt thans van de agenda af te voeren, met dien verstande dat het betrokken lid — indien noodig — alsnog beroep heeft op de volgende vergadering.

Zonder eenig bezwaar wordt aldus besloten.

Punt 4. *Jaarverslag van den Secretaris H.B.*

De Secretaris leest het Jaarverslag, waarvoor de vergadering met extra krachtig applaus dankt.

De Voorzitter dankt den Secretaris voor zijn zeer uitvoerig jaarverslag, waaruit duidelijk blijkt, dat onze Mij. in het afgelopen jaar niet heeft stilgezetten.

De heer *Eibrink Jansen* zou 'n kleine wijziging willen zien aangebracht in het jaarverslag van Noord-Holland en wel de woorden „Haagsche Commissie” voor controle op de schooltandheelkunde, te vervangen door „Maatschappij Commissie”.

De Voorzitter zegt dit toe.

De heer *Backer Dirks* meent, dat het beleid van den Voorzitter, gememoreerd in het jaarverslag van den Secretaris, nog wel een extra applaus toekomt; de vergadering onderstreept deze meening door inderdaad extra applaus.

De Voorzitter dankt de vergadering, deze hulde deelend met den Secretaris.

Punt 5. *Jaarverslag van den Penningmeester H.B. en Begrooting over 1934.*

(Bijlage I).

De Voorzitter vestigt de aandacht op een voorstel van het H.B., punt 13 van de agenda, hetgeen hij in verband met de logica zou willen behandelen bij de begrooting.

Punt 13. *Voorstel van het Hoofdbestuur om het bedrag, dat door de Afdelingen per jaar aan de Maatschappij-Kas moet worden afgedragen met f 5.— te verhoogen en te brengen op f 25.—.*

De Voorzitter geeft een toelichting, waarom het H.B. voorstelt de contributie met f 5.— te verhoogen. Het jaarverslag heeft duidelijk doen zien, dat de werkzaamheden elk jaar toenemen, en meer geld vragen, zelfs met deze verhooging naderen wij nog heel dicht de grens van ons inkomen. Spreker veronderstelt dat wel niemand een voorstel zal willen doen om de kosten, voor de commissie-vergaderingen noodig, te verminderen. Het H.B. heeft daarom het voorstel gedaan, om die leden, die toch reeds een deel van hun praktijkdag, soms geheele dagen voor bedoelde vergaderingen moeten opofferen, een zekere matige vergoeding te geven, alleen (want te *betalen* is dit tijdverlies niet) om althans in principe tot uitdrukking te brengen de waardeering voor al die moeite. En zeker geldt dit den leden van de C.Z.C. die, vanuit verschillende deelen van het land, elke veertien dagen vergaderen, doch ook met name den secretaris dier commissie. Hem kosten deze overstelpende werkzaamheden een belangrijk stuk van zijn praktijktijd; ofschoon het werk in de tandheelkundige veree-

nigingen verscheidene onzer praktijktijd kost, zoo is het hier een ander geval. Het is van 't grootste belang, dat deze functionaris langen tijd deze plaats zal blijven bekleeden, en in de toekomst zullen zijne werkzaamheden eerder meer dan minder tijd vergen.

De overige posten zijn gelijk aan die der vorige begrooting. Na deze uiteenzetting verlangt niemand het woord, zoodat de Voorzitter met dank aan de vergadering voor het vertrouwen, dat het H.B. is ten deel gevallen, constateert, dat het voorstel om de contributie met f 5.— te verhoogen, alsook de geheele begrooting, voor het opmaken waarvan college *Edel* 'n woord van hulde toekomt, zijn aangenomen.

De vergadering onderstreept met applaus de huldebetuiging aan onzen wakkeren Penningmeester gebracht.

De heer *Schutte Sr.* wijst op het feit, dat de schooltandverzorging te Haarlem radicaal is opgeheven, zoodat de mededeeling in het T. v. T. pag. 67 niet juist is.

De *Voorzitter* zegt wijziging hiervan toe.

Punt 6. *Verslag van de Verificatiecommissie en benoeming van een Verificatiecommissie voor het loopend jaar.*

Het verslag, opgemaakt door de heeren *Mulder*, *Boomsma* en *Vermooten*, wordt door den Secretaris voorgelezen, waarna de vergadering den Penningmeester dechargeert.

De *Voorzitter* stelt voor als nieuwe commissie te benoemen: de heeren *Menschaar*, *Fabricius* en *Biallosterski*. Conform besloten.

Punt 7. *Afdeelinverslagen.*

Naar aanleiding van de in het T. v. T. opgenomen afdeelinverslagen merken de heeren *Schutte Sr.* en *Eibrink Jansen* op, dat er op pagina 67 een zetsfout is ingeslopen; het woordje „evenmin” was uitgevallen.

De *Voorzitter* zegt correctie toe. Overigens worden deze verslagen zonder eenige aanmerking aangenomen.

Punt 8. *Jaarverslagen.*

De *Voorzitter* moet tot zijn spijt mededeelen dat door een misverstand het verslag van de C.Z.C. ontbreekt; aanstonds zal het worden voorgelezen.

Aan de orde wordt gesteld:

a) *Verslag van de commissie tot Beheer van het Steunorgaan.*

De heer *Jan Visser* wijst, als Penningmeester, er allereerst op, dat op de balans 'n post van 2 mille voorkomt, als „reserve voor bijzondere doeleinden”, d.w.z. om aan te wenden als steun voor die Nederlanders, die in het bezit van een Duitsch diploma in Duitschland werkzaam waren en door de niet-Ariërs clausele daar niet konden blijven, en in Nederland gekomen, hun toevlucht tot deze commissie hadden genomen. Spreker meent — alvorens tot dezen steun, gelimiteerd tot bovengenoemde som — over te kunnen gaan dit aan de vergadering te moeten voorleggen.

Na een applaus van de vergadering vraagt de *Voorzitter* of iemand het woord verlangt.

De heer *Parmet* is bang dat door steunverleening aan niet Nederlandsche collega's wellicht, in de toekomst, afbreuk zou worden gedaan aan noodzakelijke hulp, door Nederlandsche collega's gevraagd.

De heer *Bruske* wil hier duidelijk doen uitkomen, dat hier sprake is van een bizonder ondersteuningsfonds 1933—1934, uitsluitend voor bovengenoemde gevallen, dus zonder eenig precedent; in de volgende algemeene vergadering wordt mededeeling van een en ander gedaan en kunnen de leden opnieuw beslissen, al of niet verder iets te doen. Spreker vraagt voor dit jaar de vrije hand, want het geldt inderdaad urgente gevallen en zorg wordt gedragen het steunfonds niet veel te verzwakken en geen schade aan te brengen aan Nederlandsche collega's.

Op de vraag van den *Voorzitter* of hij nu tevreden is, antwoordt de heer *Parmet* „Ik hoop het”. —

De heer *Berman* is het niet zoo geheel met het voorstel eens; dit steunfonds is ten behoeve van Nederlandsche collega's, en die uitgezonden behoren daar niet toe.

De *Voorzitter* geeft toe, dat het niet geheel conform de oorspronkelijke bedoeling is, maar kon men bij de oprichting van het steunorgaan dergelijke moeilijkheden voorzien?

Toch meent spreker dat — indien er geen *overwegende* principieele bezwaren zijn — wij goed doen de commissie in haar verzoek te steunen, en doet de vraag of iemand bezwaar tegen het voorstel der Commissie heeft. Op de vraag van den heer *Henry* of de steun dient om te kunnen studeeren, of dat het is financieele hulp, antwoordt de heer *Bruske*, dat het Steunfonds altijd eerst moreel pleegt te steunen en — als 't moet — dan ook financieel. Tot op heden is nog geen steun voor studie verleend. Spreker verzekert, dat de commissie deze zaak met groote zorg heeft bekeken, daarop met het D. B. gecorres-

pondeerd en de daar ondervonden moreele steun geeft ons den moed, dit voorstel aan de vergadering te doen.

Nadat de heeren Henry, Wirtjes en Bicknese nog een paar vragen stelden, bracht de *Voorzitter* het voorstel der commissie in stemming, 5 leden verklaren er zich tegen, zoodat het voorstel is aangenomen.

b) *Verlag van de Directrice van het Bemiddelingsbureau.*

Wordt aldus aanvaard.

c) *Verlag van den Directeur van het Incassobureau.*

De heer *Berman* deelt mede 7 jaar geleden lid van het Incassobureau te zijn geworden, zonder ooit het lidmaatschap te hebben opgezegd. Na 2 of 3 jaar was hem geen kwitantie meer aangeboden.

De heer *Mr. Nord Thomson* achtte het niet billijk om contributie te heffen van iemand, die van het bureau geen gebruik maakte, zooals hier de laatste jaren het geval was.

Hij beschouwt het Incasso-bureau niet als commercieele instelling, maar als staande ten dienste der leden.

Het verslag wordt aanvaard, evenals

d) *Verlag van de Commissie voor schooltandverzorging;*

e) *Verlag van de Onderwijs en examen-commissie;*

f) *Verlag commissie van de nazorg.*

De voorzitter voegt aan

h) *Verlag van de commissie voor Beroepsethiek* toe, dat hem een uitvoerig rapport van deze comm. heeft bereikt; is er een begin gemaakt met het samenstellen van een code van tandheekkundig fatsoen, voorwaar geen overbodige maatregel, D. B. en H. B. zullen deze zaak met spoed behandelen om op de volgende Alg. Verg. met een voorstel te komen.

Het verslag wordt aanvaard.

i) *Verlag van de commissie tot Bestudeering van het technikersvraagstuk*, alsook

g) *Verlag van de Centrale Ziekenfondscommissie* (dit laatste na voorlezing door den secr.) worden aanvaard.

Omzetbelasting.

De *Voorzitter* deelt mede, dat deze zaak nog lang niet in kannen en kruiken is. *Mr. Nord Thomson* heeft een bespreking gehad met den Minister van Financiën; Z. Ex. zegde toe eventueele denkbeelden van onze Mij. in welwillende overweging te zullen nemen, mits de schatkist niet benadeeld wordt.

Spr. geeft de vergadering met den meesten nadruk in overweging, geen enkele stap te doen, maar te wachten op bericht, hoe deze zaak wordt geregeld.

De verg. wordt geschorst tot 8 uur.

II. VERGADERING VAN ZATERDAGAVOND 8 UUR.

De *Vice Voorzitter* (de heer Spoorenberg) heropent, bij ontstentenis van den Voorz. (afwezig wegens een dringende aangelegenheid) de vergadering en stelt aan de orde:

Punt 9. *Verkiezing van een Voorzitter en twee leden van den Raad van Beroep en hunne plaatsvervangers* (Art. 23 der Statuten).

De aftredende leden van den Raad van Beroep zijn collega's J. Sanders Ezn., Buisman en Holthaus, de plaatsvervangers Kocken uit Groningen, Pitsch en Backer Dirks.

De heer *Van Hasselt* vraagt of tegen herbenoeming bij acclamatie bezwaar bestaat?

De heer *J. Sanders Ezn.* heeft inderdaad persoonlijk bezwaar.

Als stembureau worden benoemd de heeren Henry en Brugman.

De *Vice Voorzitter* stelt intusschen aan de orde:

Punt 10. *Verkiezing van een lid der besturende commissie van het Steunorgaan.*

Volgens rooster treedt af de heer Jan Visser.

De heer *Salomons* biedt zijn verontschuldiging aan, dat dit punt in dezen vorm abusievelijk op de agenda is geplaatst; het was spreker ontgaan, dat vooraf in de afdelingen kandidaten moeten worden gesteld. Op verzoek van de besturende commissie, waarmede de verg. accoord gaat, wordt dit punt van de agenda afgevoerd tot de a.s. zomervergadering.

(De heer Nord neemt weer de Voorzittersplaats in).

De *Voorzitter* geeft het woord aan de commissie voor stemopneming, waarop de heer *Henry* den uitslag der verkiezing van leden voor de Raad van Beroep mededeelt n.l.:

J. Sanders Ezn. 76, Buisman 77, Holthaus 76, Pitsch 2, Backer Dirks 6, Kocken 3, Toose 3, Margadant 3, Parmet 2, Bloemendal 1, Visser 1, Pool 1, Son 1, Wielenga 1 en 2 blanco zoodat de heeren J. Sanders Ezn., Buisman en Holthaus zijn gekozen.

(De heeren J. Sanders Ezn., Buisman en Holthaus nemen hun benoeming tot lid van den Raad van Beroep aan).

De heer *Henry* geeft als uitslag van de stemming voor plaatsvervangende leden van den Raad van Beroep:

Kocken 66, Pitsch 70, Backer Dirks 75, Pool 1, Wielenga 1, Bicknesse 4, Paerl 2, Blankevoort 1, Henry 1, Flaumenhaft 1, Lubbers 1, Parmet 3, Gardenier 1, van der Goot 1, Bloemendal 1, Menschaar 1, Schutte 1, Voerman 1, Blaauw 1, Visser 2, van Andel 3, van der Linde 2, van den Berg 1, Berkenbosch Berends 1 en blanco 2 stemmen, zoodat de heeren Kocken, Pitsch en Backer Dirks zijn herkozen.

(De herkozenen voorzoover aanwezig verklaren hun herbenoeming te aanvaarden).

Punt 11. *Mededeelingen over de overeenkomst tot samenwerking op ziekenfondsgebied met de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst.*

De Voorzitter deelt mede, dat in het voorjaar 1933 een onderhoud, door onze Mij. verzocht, heeft plaats gehad tusschen ons D. B. en het D. B. van de Mij. voor Geneeskunst, teneinde onze gemeenschappelijke ziekenfonds belangen te bespreken; daarop zijn gevolgd verschillende besprekingen tusschen de desbetreffende commissies en is een basis van overeenstemming gemaakt, welke aan de organisaties zal worden voorgelegd, zooals thans door den secretaris, tevens voorzitter van onze commissie zal worden gedaan.

De *secretaris* zegt, dat het voorstel tot samenwerking, gemeenschappelijk door commissies opgesteld, eerst is behandeld in H. B. der beide maatschappijen, welke dit in principe hebben aanvaard, en neergelegd is in 8 punten, welke hij voorleest. De praktische uitwerking, wat betreft honorarium enz., is overlaten aan de H. C. (Huisartsencommissie) en de C. Z. C. en zoo zullen wij hopen dat er een eind kome aan den chaos op ziekenfondsgebied.

De *Voorzitter* neemt door het applaus van de vergadering aan, dat ook zij gaarne een woord van lof toebrengt aan hetgeen deze commissie in eerste instantie heeft bereikt.

Mej. *Mulder* brengt in het midden, dat in hare omgeving nog steeds ziekenfondsen worden opgericht, geen Mij. fondsen en vraagt of de Mij. v. Geneeskunst daar niets aan doen kan.

De *Voorzitter* verzekert, dat alle invloed wordt uitgeoefend, doch dat het onmacht is.

Op verzoek van een aantal leden wordt thans aan de orde gesteld:

Punt 14. *Voorstel van de commissie ter organisatie van de hulpverschaffing aan den middenstand i.z. tarieven.*

De *Voorzitter* wenscht eerst 'n paar woorden ter inleiding te zeggen. Het hier ter tafel liggend voorstel is een uitvloeijsel van bespreking op een vorige algemeene vergadering, met als eindpunt een tarief.

Tegen dit tarief zijn vanuit de afdeelingen Amsterdam, Rotterdam en Utrecht verschillende bezwaren geopperd. Na een bespreking met Amsterdam ging men daar im Groszen und Ganzen er mede accoord. In Rotterdam, waar sedert jaren tarieven bestonden, zou elk ingrijpen van buiten funest werken op de bestaande regeling, temeer daar de Rotterdammers dit geheele werk op keurige wijze hadden voorbereid; na ampele bespreking heeft spreker aan deze afdeeling beloofd, dat met hun speciale moeilijkheden rekening zou worden gehouden.

Daarnaast kwam de meening van verschillende kanten van het land tot uiting, dat het een typisch Amsterdamsch voorstel was, wat de rest maar te slikken had.

Hiertegen neemt spreker met klem stelling, want integendeel komt Amsterdam de eer toe deze zaak met veel zorg en moeite te hebben bekeken en voorstellen te hebben gereed gemaakt: zijn hier de tarieven iets hooger, er is niet het minste bezwaar deze elders — waar dat noodig blijkt — lager te stellen.

Spreker verzoekt de vergadering zich te bepalen bij het punt aan de orde, en vraagt, nadat de heer *Margadant*, voorz. van de commissie, het niet noodig vindt thans nadere inlichtingen te geven, wie van de aanwezigen het woord verlangt.

De heer *J. Sanders Ezn.* informeert, hoe het met Utrecht is gesteld.

De *Voorzitter* heeft van Utrecht feitelijk niets te zeggen, want, na een conferentie met het afd. Bestuur, heeft dit aan de afd. verg. voorgesteld om de ingediende amendementen terug te nemen, omdat het thans niet het moment is, om met scherpe kritiek aan te komen.

De heer *J. Sanders Ezn.* vraagt wat het beteekent, als deze voorstellen worden aangenomen.

De heer *Margadant* antwoordt, dat de commissie na de vergadering te Bergen aan Zee, waar de rapporten met groote meerderheid van stemmen waren aangenomen, werd opgedragen, de, in deze rapporten neergelegde plannen, uit te voeren en te geraken tot oprichting van een vereeniging. Alvorens hierover te confereeren met verschillende organisaties van Middenstanders, oordeelde de commissie, voor wie het zwaartepunt in de eerste plaats ligt bij tandheelkundige behandeling op de z.g. systematisch-rationeele wijze, het noodig met een honorariumlijst voor den dag te komen, voor deze menschen van 't grootst belang.

Daarom heeft de comm. aan deze Alg. Verg. allereerst voorgelegd een concept honorariumlijst, welke Amsterdam kon aanvaarden, met

de hoop en de verwachting, dat ook andere afdeelingen zullen geraken tot het samenstellen van een honorariumlijst van hun stad of afdeeling. Gebeurt dit, dan kan met te meer kans op goed resultaat met de middenstandsgroepen worden onderhandeld om tenslotte deze vereeniging te constitueeren.

De heer *J. Sanders Ezn.* zegt voldoende inzicht te hebben verkregen.

De *Voorzitter* voegt hieraan nog toe, dat bij eventueele aanneming geen enkel onheil dreigt, maar met de noodige tact zal worden getracht deze plannen in praktijk te brengen.

De heer *J. Sanders Ezn.* wil gaarne weten, alvorens tot stemmen over te gaan, waarover moet worden gestemd; is hetgeen hier staat een deel van de statuten van de op te richten vereeniging?

De *Voorzitter* verklaart dat het hier gaat om aan de commissie het recht te geven om op deze basis de noodige onderhandelingen te openen. Later komen de resultaten van deze besprekingen punt voor punt op de volgende Algem. Vergadering; er komt een speciale contact-comm. om met de betrokkenen in overleg te treden, wat voor Rotterdam speciaal moet gelden.

De heer *Margadant* zegt, dat dan tevens aan de afdeelingen zal worden opgedragen om langs dezen weg tot concept-tarieven te komen. De principes, waarop het tarief wordt samengesteld, moeten worden aangenomen door deze vergadering.

De heer *van Andel* was van meening, dat — als dit principe werd aangenomen, de uiteindelijke beslissing zou vallen, als die vereeniging er is. Spreker informeert of dat tarief al voor publicatie vatbaar is, zoodat men naar buiten weet wat den Middenstand wordt berekend.

De *Voorzitter* antwoordt, dat de definitieve beslissing is, de overeenkomst welke dan zal worden gesloten; dan gaat het niet over het principe om een overeenkomst te sluiten. Voor Amsterdam zal dit tarief naar buiten worden kenbaar gemaakt, in andere plaatsen nog nader te bepalen.

De heer *van Andel* verwacht niets dan onheil van deze voorstellen en zal tegenstemmen.

De heer *J. Sanders Ezn.* legt de verklaring af, dat hij hoewel tegenstander van een dusdanige tarieflijst, te Amsterdam heeft medegewerkt aan totstandkoming van deze cijfers, omdat hij veronderstelde dat dit systeem de wensch van de Alg. Vergadering was. Spreker zal dus stemmen tegen de tarieven, maar niet tegen het eventueel op-

richten van een Vereeniging en tegen het aangaan van de overeenkomst als bedoeld.

Nadat bij eerste stemming een misverstand door de Rotterdamsche leden was ontstaan, werd 'n tweede stemming gehouden, waarvan de uitslag was: 36 stemmen vóór, 33 blanco en 14 tegen, zoodat het voorstel werd aangenomen.

Punt 12. *Voorstellen tot wijziging der statuten.*

De *Voorzitter* herinnert aan het Jaarverslag, waarin reeds is medegedeeld de noodzakelijkheid om bepalingen omtrent rechtspraak vanuit de Statuten over te hevelen naar het Huishoudelijk Reglement; deze statutenwijziging zal eerst ingaan wanneer de op een volgende vergadering ter sprake komende veranderingen in het Huish. Reglement zullen zijn aangenomen. Wijl geen schriftelijke amendementen zijn ingekomen, wordt tot artikelsgewijze behandeling, na voorlezing door den secretaris, overgegaan.

Art. 7. Voorgesteld wordt, de dispensatie te doen verleen door het D. B. met beroep op het H. B., met uitschakeling van de Alg. Verg. Met algemeene stemmen goedgekeurd.

Art. 8. Art. 15. Art. 18. Wijzigingen eveneens goedgekeurd.

Art. 19. De heer *J. Sanders Ezn.* stelt voor het laatste woord in den eersten zin „zijn” te veranderen in „worden” en inplaats van „een eerstvolgende Alg. Verg. te lezen „de eerstvolgende Alg. Verg.”.

De heer *van Eupen* vraagt of hierbij voldoende voorzien is, welke straf er staat op overteding van een voorloopig B. B.

De heer *Mr. Nord Thomson* antwoordt en zegt, dat, zoodra het H. B. een voorloopig B. B. uitvaardigt, dan is dat een B. B. met al de straffen daaraan verbonden. Het is een B. B. totdat de Alg. Verg. heeft gezegd, dat het geen B. B. is.

De heer *Jan Visser* ziet hierin een machtsdelegatie van de Alg. Verg. aan het H. B., welke haar nut heeft, maar z. i. zou het juister zijn den termijn, die verlopen mag tusschen het oogenblik, waarop het H. B. dit besluit neemt en dat, waarop de Alg. Verg. sanctie moet verleen, te fixeeren, en wel, met het oog op de persoonlijke vrijheid der leden.

De *Voorzitter* zet breedvoerig uiteen dat dit punt op de H. B.-vergadering is overwogen, doch verworpen; door den termijn te fixeeren, b.v. 3 maanden, zou binnen dit tijdperk een buitengewone Alg. Verg. moeten worden gehouden om een beslissing te geven en dan is het mogelijk dat een maand later weer een Alg. Verg. moet worden bijeengeroepen; dit zou gepaard gaan met veel kosten en ongerief.

De heer *Jan Visser* is hierdoor wel overtuigd, maar vraagt of het niet mogelijk zou zijn het referendum eerder te houden. Men zou eenvoudig na een bepaalden tijd het referendum kunnen uitschrijven en de volgorde omkeeren.

De *Voorzitter* betwist dit want, wanneer de Alg. Verg., waar eventuele toelichting wordt gegeven, wordt uitgeschakeld is het gevaar voor 'n onjuiste stemming bij referendum niet uitgesloten.

De geamendeerde wijziging met algemeene stemmen goedgekeurd.

Art. 20. De heer *Roozendaal* (Deventer) merkt op, dat de redactie niet gelijk is aan die, welke op de H. B. Verg. is aangenomen.

De *Voorzitter* stemt dit toe: de redactie wordt dus: „overtreding van een B. B. wordt gestraft met schorsing of royement; beide maatregelen gaan gepaard met een geldboete enz.”

De heer *Rozendaal* vraagt of zooals hier staat „overtreding van een B. B. wordt gestraft” niet moet zijn „kan worden gestraft”.

De heer *Mr. Nord Thomson* zegt hierop, dat in het Wetboek van Strafrecht overal staat „wordt gestraft”. Alleen een geconstateerde overtreding van een B. B. wordt gestraft.

De heer *Rozendaal* vraagt of verzachtende omstandigheden in 't geheel niet in aanmerking komen. Zooals het hier staat, moet men straffen. De *Voorzitter* ziet in het B. B. het principe waarop onze organisatie rust en waaraan niet valt te tornen; overtreding moet worden gestraft al zou men ook schorsing voor een uur toepassen.

De heer *Mr. Nord Thomson* wijst er op, dat hier — anders dan in de H. B.-verg. is besloten — imperatief staat, dat die straf met geldboete gepaard moet gaan. Het moet zijn: „schorsing of royement, beide maatregelen al dan niet gepaard met een geldboete enz.”.

De heer *Holthaus* had dit laatste ook opgeteekend en zou willen vasthouden te lezen „overtreding van een B. B. kan slechts gestraft worden enz.”. Hem was 'n geval bekend van overtreding, inderdaad in onwetendheid gebeurd, en als spreker daar recht had moeten spreken, zou hij die collega schuldig hebben verklaard zonder hem straf op te leggen.

Spreker zou verder willen lezen „overtreding van een B. B. kan slechts gestraft enz.”, dus met uitsluiting van berisping, waarschuwing enz.

De heer *Mr. Nord Thomson* beweert, dat weglaten van berisping en waarschuwing uitschakelt om tot een overtreder B. B. te zeggen

„Doe het niet weer”. Dat is voldoende verklaring om eenvoudig imperatief de straf voor te schrijven, al schorst men slechts voor een dag. Als iemand onwetend een B. B. overtreed is dit een ernstig feit.

De heer *Holthaus* vindt schorsing een vrij strenge straf, waardoor een odium op den, te goeder trouw zijnde, overtreder wordt gelegd.

De *Voorzitter* acht goede trouw mogelijk, maar in het niet weten ligt een ernstig vergrijp: zóó werkt het tevens preventief.

De heer *Holthaus* geeft dit toe, maar begrijpt het „ten 3e” niet.

De heer *Nord Thomson* wil inlasschen het woordje „dus”.

De heer *J. Sanders Ezn.* is hier tegen: wel kan hij de redactie aanvaarden „Een lid, dat een B. B. overtreedt en dus straf verdient” zoodat de woorden „volgens de bevoegde instanties” verwijderd worden; de Vergadering kan zich hiermede vereenigen.

De heer *Pool* informeert of een collega, die een overeenkomst sluit met een Zkfds., Verzekeringsmij. of iets dergelijks, waarvoor hij geen goedkeuring van het H. B. kan krijgen, en daarom uit de Mij. treedt, ook nadien nog gestraft kan worden.

De *Voorzitter* antwoordt dat art. 7b van de Statuten hierin voorziet, en wel „Bij opzegging duurt het lidmaatschap voort tot het einde van het volgende Vereenigingsjaar”. Deze termijn is in de praktijk lang genoeg gebleken.

Hierna wordt de geamendeerde wijziging van art. 20 met algemeene stemmen goedgekeurd.

Art. 21. goedgekeurd.

Art. 22. Naast de wijzigingen wordt voorgesteld artikelen 22 t/m 28 van de huidige statuten te doen vervallen.

De heer *J. Sanders Ezn.* kan zich noch met dit voorstel, noch met de toelichting vereenigen; aan spreker is nooit gebleken, dat het schrappen van deze bepalingen uit de Statuten zoo dringend is, temeer daar wij op heden niet weten, wat wij er voor in de plaats krijgen; daarbij komt, dat het niet gewenscht is, artikelen omtrent de rechtspraak zoo gemakkelijk bij Huish. Reglement te kunnen wijzigen. Spreker ontraadt dit met klem, en informeert daarna of omtrent de urgentie van het doen verdwijnen van de geheele grondwet van de rechtspraak uit de Statuten ook contact is gehouden met de rechtsprekende colleges van de Mij., welke in de eerste plaats eenige kijk hebben op de praktijk van deze zaak.

De *Voorzitter* antwoordt, dat deze argumenten ook besproken zijn op de laatste H. B.-Verg. Mr. Nord Thomson is het voornamelijk geweest, die op deze wijziging als noodzakelijk heeft aangedrongen.

De heer *Mr. Nord Thomson* licht naar zijn ondervinding in verschillende gevallen buiten Amsterdam, waarin ook hij geraadpleegd was, zijn standpunt toe. Wat betreft artikel 24 hier wordt gesproken over „handelingen in strijd met de beroepswaardigheid”. Het is soms zeer moeilijk uit te maken, wat hieronder gebracht moet worden; men kan te doen hebben met een algemeen onbèhoorlijke handeling, die niet direct de beroepswaardigheid betreft; zonder een zeer gewrongen constructie kan men dat niet daaronder brengen. Het artikel is z.i. te eng.

Een tweede punt betreft artikel 26. Hier wordt gesproken van „binnen 14 dagen”. Wat wil dat zeggen; 14 dagen na de uitspraak, of 14 dagen nadat het vonnis ter kennis is gebracht? Ook dit zou moeten worden veranderd.

Wat betreft het bezwaar van den heer Sanders, „van het weggooiën van oude schoenen vóór de nieuwe er zijn”, spreker wijst op een aanknoopingsartikel, eigenlijk alleen een platonische verklaring in de Statuten, dat er vereenigingsrechtspraak zal komen en het vastleggen van straffen, die daarbij nimmer worden vastgesteld; daarbij komt, dat deze statutenwijzigingen niet eerder in werking zullen treden, vóórdat de wijzigingen Huish. Reglement zijn goedgekeurd. Er is niet gewacht totdat alles klaar was, omdat er verschillende bepalingen zijn, omtrent art. 2 en art. 7, die uitstel niet wenschelijk maken.

De heer *J. Sanders Ezn.* erkent volkomen de moeilijkheden, welke art. 24 en 26 kunnen geven, hij beaamt alles wat de juridisch adviseur heeft gezegd, maar blijft tenslotte bij zijn meening: Wijzig de Statuten nu of zoodra gij klaar zijt en behoudt die bepalingen in de Statuten, maar ga niet op deze wijze de reglementen veranderen.

De *Voorzitter* onderschrijft evenals het H. B. en het D. B. volkomen het zoeven verdedigde standpunt van den heer Nord Thomson, met name het D. B. dat op dit gebied de laatste jaren de allermerkwaardigste staaltjes heeft te zien gekregen, en handhaaft het voorstel om de Statuten in den hier aangegeven zin te wijzigen en later bij Huish. Reglement de bepalingen voor te leggen, die op deze materie zullen slaan, zonder daardoor eenig recht tekort te doen of omstandigheden te creëren die voor de rechtspraak fnuikend zullen zijn.

De heer *Jan Visser* wil den heer Sanders steunen in zijn bestrijding en kan niet goedkeuren, dat het principe van de rechtspraak, wat te berechten zal zijn en op welke wijze dit gebeuren moet in het Huish. Regl. zou worden gezet; dit hoort thuis in de Statuten, welke meer veiligheid bieden voor de leden.

De heer *Mr. Nord Thomson* gelooft, dat de heer Visser zooals hier voorgesteld art. 22 niet goed heeft gelezen, want van het zelfde gevoelen zijnde, heeft hij niet het systeem van de Mij. voor Geneeskunst willen volgen, om de zaak alleen bij Huish. Reglement te regelen. Het Huish. Reg. kan bij meerderheid van stemmen worden gewijzigd, maar er is niets tegen om te bepalen dat wijzigingen in de rechtspraak een meerderheid van $\frac{2}{3}$ of $\frac{3}{4}$ moeten hebben. Tenslotte is spreker er nog niet zeker van, of het Departement van Justitie art. 22, zooals het hier staat, zal goedkeuren: dit moeten we afwachten.

De heer *J. Sanders Ezn.* heeft niet de bedoeling den strijd voort te zetten, maar hij komt tot de overtuiging, dat men het *in wezen* met elkaar eens is, en vraagt of de verschillende hieromtrent geopperde meeningen niet overbrugd kunnen worden, in dier voege, dat de inhoud van art. 24 gewijzigd blijft bestaan plus misschien enkele cardinale bepalingen uit de artikelen 22—28, en dat de maatregel van uitwerking, hoe afdeelingraden en Raad van Beroep moeten handelen en hoe de oproeping en de termijn moet zijn, naar het Huish. Reglement verhuizen.

De heer *Mr Nord Thomson* heeft in principe geen enkel bezwaar, maar dan is de consequentie, dat de zaak moet blijven rusten.

De *Voorzitter* zou den strijd willen beëindigen en vraagt of het heel erg is om Statuten en Huish. Regl. op de volgende vergadering te laten aannemen, tenzij de beide groote tegenstanders zich met elkaar verstaan.

De heer *Mr. Nord Thomson* acht dit niet mogelijk; dat kan niet in een dag.

De heer *Jan Visser* geeft in overweging de Statuten te houden zooals ze zijn, en wat de rechtspraak betreft, een toevoeging maken, dat die nader wordt uitgewerkt in het Huish. Reglement.

De heeren *Sanders* en *Mr. Nord Thomson* achten dit niet juist. Laatstgenoemde acht zeer nauwkeurige studie en zorg geboden.

De heer *J. Sanders Ezn.* vraagt wat de meening is van het H. B.?

De *Voorzitter* antwoordt, dat het H. B. zijn meening hier heeft voorgelegd. Persoonlijk deelt hij het oorspronkelijke standpunt van het H. B.; in aanvaarding van het voorstel zooals het hier ligt, ziet hij geen enkel bezwaar, ook niet tegen een bemiddelingsvoorstel, indien daar niet de consequentie van een half jaar aan verbonden was — edoch de vergadering is competent genoeg zelfstandig te beslissen, wat zij al of niet wil.

De heer *Jan Visser* zou gaarne de garantie hebben, dat in het Huish. Reglement werd opgenomen, dat deze bepalingen alleen met een meerderheid van $\frac{2}{3}$ kunnen worden gewijzigd.

De *Voorzitter* geeft deze concessie gaarne en is overtuigd, dat hij daarmede ook de meening van het H. B. weergeeft.

Spreker brengt dus in stemming het voorstel van het H. B. tot het aanvaarden van de gewijzigde artikelen in de Statuten. Door opstaan verklaren zich 11 leden tegen.

De heer *Mr. Nord Thomson* brengt in het midden, dat de wijzigingen van alle andere artikelen reeds zijn aangenomen.

Het gaat alleen over artikel 22; die wijzigingen van artikel 22 en artikel 32 zijn aan hoofdelijke stemming onderworpen; er moet een meerderheid van $\frac{2}{3}$ zijn.

De heer *Buitenrust Hettema* zou gaarne, nu wij toch aan het veranderen der Statuten zijn, zien vastgelegd, dat een eerlid, door die benoeming, niet het stemrecht verloor.

De *Voorzitter* antwoordt, dat deze opmerking straks ter sprake zal komen.

Artikel 2 met voorgestelde wijziging wordt in hoofdelijke stemming gebracht. Vóór 53 leden, tegen 15, blanco 1.

Het is derhalve aangenomen, wijl het de, volgens art. 32 der bestaande Statuten, vereischte $\frac{2}{3}$ meerderheid heeft verkregen.

Art. 32 laatste zinsnede, wordt met algemeene stemmen aangenomen.

De *Voorzitter* stelt aan de orde de voorstellen der Afd. Utrecht in de bijlage vermeld.

De heer *Van Andel* acht het volkomen in orde, dat die voorstellen op deze agenda staan, maar er is een misverstand — waarschijnlijk van spreker zelf — in 't spel. De afd. Utrecht stelt er voor zich zelve geen prijs op ze te behandelen, tenzij iemand anders dit wenschte.

De *Voorzitter* constateert dat ze door misverstand op de agenda zijn geplaatst; de bedoeling is geweest ze terug te nemen.

Niemand het woord verlangend, worden deze voorstellen van de agenda afgevoerd.

De *Voorzitter* komt nog even terug op het punt, dat de heer *Buitenrust Hettema* heeft aangeroerd; dit artikel kan niet worden behandeld, omdat het niet op de convocatie voorkomt. Tot heden heeft het in deze organisatie geen moeilijkheden opgeleverd en het heeft den eereleden nooit aan het recht tot stemmen ontbroken.

De heer *Sanders* wil op een leemte wijzen in art. 3 van de Statuten: daarin worden de leden onderscheiden in gewone en eereleden en hun rechten en verplichtingen worden in het Huish. Reglement omschreven; doch nergens zijn de rechten en verplichtingen van eereleden aldaar omschreven.

De heer *Mr. Nord Thomson* ziet hierin het bewijs, dat zij dezelfde rechten hebben als de gewone leden; bij de latere wijziging van het Huish. Reglement kan dit worden ingevoegd.

De Voorzitter brengt thans de Statutenwijzigingen zooals zij zijn geamendeerd in haar geheel in stemming.

Twee leden tegen, de overigen vóór, zoodat zij zijn aangenomen.

Spreker vraagt en verkrijgt van de Vergadering, met algemeene stemmen, machtiging eventueele, door de Regeering verlangde, redactiewijzigingen door het D. B. te doen aanbrengen.

De Voorzitter vraagt aan de Vergadering, wat hare bedoeling is vanavond verder te vergaderen — het is ruim 11 uur — of morgen door te gaan.

De heeren *van Heemskerk Duker* en *Margadant* zijn van meening dat wij morgen moeten vergaderen.

De Voorzitter (na de vergadering 5 minuten te hebben geschorst, om verschillende meeningen te hooren) verdaagt deze Vergadering, dank brengend aan de leden voor hun tegenwoordigheid tot den volgenden morgen 10 uur, waar o.a. de heer *Sanders* zal spreken over het Bestuursbeleid.

III. VERGADERING VAN ZONDAGOGHTEND 10 UUR.

De Voorzitter heropent de vergadering. Hij wil weer een vrijwillige redactie-commissie voor de notulen instellen. Hij heeft de heeren *Berkenbosch Berends* en de *Beer* nogmaals bereid gevonden met den Secretaris dit op zich te nemen. Hij dankt hen voor de reeds ge-presteerde diensten en benoemt hen onder applaus opnieuw.

Punt 15. *Bespreking van het rapport van de commissie ad hoc ter reorganisatie van het incassobureau.*

De Voorzitter zegt, dat, ingevolge de in de vorige vergadering te Bergen aan Zee door den heer *Schutte* bepleite wenschelijkheid, er een Commissie is benoemd, welker rapport als bijlage V te vinden is. Daar er een contributie-verhooging aangekoppeld is, zal hier niets aangenomen worden, maar zal de zaak naar de afdelingen gaan, om de stemming in het land te leeren kennen. De volgende vergadering

kan dan beslissen. Spreker vertrouwt, dat men hiermede kan instemmen, en vraagt, of de heer Schutte hieraan nog iets wenscht toe te voegen.

De heer *Schutte Sr.* betoogt dan, dat slechts zeer weinig leden van het Incassobureau gebruik maken, slechts een tiende wellicht. De overigen zullen wel gebruik maken van andere bureaux, welker resultaten hij critiseert. Hij bestrijdt, dat de contributie verhoogd zou worden, daar wij voor de Incassobureaux, die wij gebruiken, toch minstens f 10.— per jaar moeten betalen; men zou er dan voor kunnen bedanken om bij ons eigen bureau te gaan. Hij wijst erop, dat wanbetalers vaak denken: vervolg mij maar, het kost U meer dan het U opbrengt. Dit zwakke punt vervalt, als wij de zaak in handen geven van ons eigen bureau. Dán zal het den wanbetaler geld kosten en niet ons. Ook de kantongerechten en Rechtbanken zullen dan langzamerhand anders over zulke vorderingen gaan denken. Het Incassobureau der Maatschappij zou hiertoe zoo zeer geschikt zijn, doordat de leiding in tandheelkundige zaken zoo doorkneed is geworden.

De heer *Berman* sluit zich bij dit betoog aan. Hij acht het een groot voordeel van zulk een centraal bureau, dat het mogelijk zal worden een zwarte lijst van wanbetalers aan te leggen.

De heer *Schutte Sr.* voegt nog toe aan zijn betoog, dat eventueele winst, die het Incassobureau behaalt, aan het bureau blijft en een reservefonds vormen zal voor gevallen, waar processen werkelijk tot in hoogste instantie moeten worden uitgevochten. Dit is een sterk punt. In het buitenland heeft men zoiets ook. Als een patiënt b.v. een consult niet betalen wil, is dat een principieele kwestie, die tot voor den Hoogen Raad uitgevochten moet worden.

De heer *De Beer* heeft een Incassobureau, dat, nog na jaren, den financieelen toestand van iemand, tegen wien men b.v. een vonnis heeft, onderzoekt en zoo wordt soms na 5 à 6 jaren nog een gedeeltelijke betaling eener vordering verkregen. Hij vraagt, hoe de Commissie hier tegenover staat.

De heer *Mr. Nord Thomson* wil de zaak principieel bekijken. Het Incassobureau is indertijd opgericht, om den Leden der Maatschappij een dienst te bewijzen. Het is geen commercieele instelling, heeft niet ten doel winst te maken. Spreker zou al lang voorgesteld hebben het op te heffen, indien het niet was, dat er een aantal leden gebruik van maakt. Er zit voor spreker geen financieel voordeel aan, integendeel, zuiver commercieel beschouwd, zal er een aanzienlijk bedrag per jaar bij moeten. Er is maar één weg, n.l. het Incassobureau tot een bloeiende instelling te maken, doordat ieder lid van de Maatschappij automatisch lid van het Incassobureau is. Dan wordt elke vordering in be-

handeling genomen, ook de kleine, die den crediteur anders vaak nog geld erbij kost. De Kamer van Koophandel in Arnhem heeft een poging gedaan het Duitsche systeem in te voeren, waardoor de procedure veel eenvoudiger kan zijn. De Minister heeft overweging toegezegd, maar dit zal nog heel wat jaren duren.

De Commissie heeft de zaak met spreker besproken en men is daarbij van het idee uitgegaan, dat de leden der Maatschappij meer zekerheid krijgen door een soort onderlinge verzekering te sluiten ten aanzien van de kosten. Als alle 800 leden lid zijn van het Incassobureau, tegen een contributie van b.v. f 10.—, dan is dit f 8000.—. Die f 10.— betalen de leden toch aan een Incassobureau als contributie, of als een vordering aan een individueelen advokaat wordt gegeven, zijn de rekeningen hooger dan bij een Incassobureau, dat het van de massa moet hebben. Die f 8000.— zijn noodig, als de 800 leden hunne vorderingen sturen, de debiteuren moeten worden aangeschreven, eventueel gedagvaard, een proces moet worden gevoerd en er zullen kosten gemaakt worden, die niet verhaalbaar blijken. Maar het wil spreker voorkomen, dat, wanneer van het bedrag, dat geïncasseerd wordt, een zeker percentage aan het Incassobureau wordt afgestaan, de mogelijkheid bestaat door een dergelijke onderlinge assurantie, de vorderingen te incasseeren, zonder dat de leden het risico hebben voor een post van f 20.— een bedrag van f 60.— aan kosten te moeten betalen. Dan zou het Incassobureau een der mooiste Maatschappijinstellingen zijn. Dit bestaat nergens. Er zijn wel incassobureaux, die er mede schermen, het risico van processen voor eigen rekening te nemen, doch daar dit practisch onmogelijk is, zullen ze wel alleen diè vorderingen innen, waarvan ze meenen, dat het zonder kosten mogelijk is.

Het is niet buitengesloten, dat het een débacle blijkt; of dat het bedrag niet voldoende is om alle kosten der garantie te bestrijden. Dat zal dan wel blijken.

Doel van de leiding moet zijn correct en fair alle mogelijke pogingen aan te wenden om vorderingen te incasseeren.

Spreker heeft de Commissie gezegd, het twee jaren bij wijze van proef te willen probeeren (één jaar is wat kort). Het is mogelijk, dat het spreker veel zal kosten. Ook is het mogelijk, dat er wat overblijft. Blijkt dit laatste het geval te zijn, dan zou de contributie verminderd kunnen worden, want spreker beschouwt dit niet als bron van inkomsten. Hij heeft het nooit gedaan en verlangt het in de toekomst niet. Het moet van ganscher harte door de Maatschappij worden aangenomen; als er maar een oogenblik oppositie is, adviseert spreker liever het niet te doen, want persoonlijk is hij er niet op gesteld. Het geeft administratieve rompslomp en veel tijd is noodig voor correspondentie en het voeren van procedures. Niemand doet spreker displezier door te zeggen, dat men er niet voor gevoelt. Het zou echter het mooiste geschenk zijn, dat men de Maatschappij kon geven.

Een secundaire factor is een zwarte lijst, niet landelijk, doch

plaatselijk, die spreker zou willen maken, daar hij herhaaldelijk op een patiënt uit één plaats vorderingen van meer dan één tandarts krijgt.

Spreker herhaalt, dat men dit voorstel moet aannemen, omdat men het gaarne wil. Hij heeft dat ook in het H. B. gezegd, toen besloten werd, deze aangelegenheid naar de afdelingen te sturen.

Spreker verzoekt de heeren, die zijn argumenten in het H. B., of in deze vergadering gehoord hebben, deze naar de afdelingen te willen overbrengen. Spreker zal zelf geen stap doen, het zou hem als advokaat niet passen. Het zou lijken op preeken voor eigen parochie, wat het inderdaad niet is, want de parochie is er niet op gesteld. Het niet-betalen van kleine vorderingen is een kanker, die veel voorkomt. Indien men de onbetaalde vorderingen zou optellen, dan zou men schrikken van het bedrag.

Spreker meent een en ander voldoende te hebben uiteen gezet, doch is bereid, indien gewenscht, verdere inlichtingen te geven.

De heer *Visser* informeert naar een geval, b.v. indien de patient niet van kwaden wille is, doch de redelijkheid der vordering niet erkent. Er zijn voorbeelden, dat de patiënt gelijk had. Aan een Incassobureau, waarvan allen automatisch lid zijn en wij dus allen bereid zijn onze vorderingen toe te vertrouwen, kan het wel eens voorkomen, dat de inning van een vordering wordt opgedragen, waarvan de leiding overtuigd is, dat die vordering niet op redelijke gronden berust. Spreker vraagt, of er niet een instantie gecreëerd moet worden, die in dergelijke gevallen uitspraak doet.

De heer *Mr. Nord Thomson* gelooft, dat de leider van het Incassobureau hetzelfde zal moeten doen als een advokaat, die een vordering te incasseeren krijgt, waarvan de tegenpartij het bestaansrecht betwist, n.l. overleg plegen met den cliënt over de meening van patiënt en den cliënt duidelijk maken, wat hij heeft te antwoorden, opdat de procedure gewonnen wordt. Er kunnen gevallen zijn, dat spreker zegt: „ik begin er niet aan,” doch dan moet men niet kunnen zeggen, dat spreker dat deed omdat hij bang is voor de kosten en het risico niet wil loopen. Daarvoor zou men een arbiter kunnen vragen.

Dit punt is in de Commissie ook onder oogen gezien. Men is automatisch lid van het Incassobureau als men lid van de Maatschappij is. De Maatschappij biedt als een der voordeelen van het lidmaatschap deze wijze van incasseeren der vorderingen. Vindt men, dat de contributie te hoog wordt en niet voldoende tegenwaarde biedt, dan moet men dit plan niet accepteren.

Er is nog een voordeel van het Incassobureau, n.l. de groote tandheelkundig-juridische practijk en tandheelkundige jurisprudentie. In den loop der jaren hebben zich wel allerlei gevallen voorgedaan. Men krijgt dus krachtige centralisatie en gerechts-centralisatie, die practisch werken kan.

De heer *Sanders* zegt, dat er wel geen beslissingen genomen worden heden-ochtend, doch wil een enkel woord zeggen tegen het voorstel, principieel en in zijn uitwerking. De mogelijkheid, een woord er tegen te doen hooren, is ons vergemakkelijkt door het woord van Mr. Nord Thomson, dat hij bij dit voorstel geen persoonlijk belang heeft. Spreker voelt veel argumenten tegen het voorstel der Commissie. Spreker wil beginnen met het punt, door den heer Visser ter sprake gebracht, betreffende het incasseeren van vorderingen, waarvan ook de leiding van het Incassobureau moet erkennen, dat deze eigenlijk niet gegrond zijn. Het antwoord van den tegenwoordigen leider heeft spreker niet bevredigd. Spreker vraagt naar die arbiters. Wie wordt daarmee bedoeld? Maatschappij-leden of juristen? Zijn het Maatschappij-leden, dan zouden ze, om een goed inzicht in de rechtvaardigheid van de vordering te krijgen, een procedure op zich zelf moeten voeren, of een onderzoek instellen. Dit kan niet zonder medewerking van beide partijen. Gebeurt het niet, dan zal het lid zeggen, ik heb een vordering en die wil het Incassobureau niet behandelen, wat een eigenaardig Incassobureau is dat. Wordt de zaak wèl behandeld, maar is ze niet behoorlijk gerechtvaardigd en krijgt het Incassobureau dit denkbeeld van den rechter in dien geest thuis, dan rust het odium op de Maatschappij, wier Incassobureau zich daartoe geleend heeft.

Spreker ziet wel de voordeelen van het centraliseeren der vorderingen en als zulks van zelf groeit, doordat steeds meer leden dat inzien, is dat een natuurlijke groei en hoeft men niet te grijpen naar het voorstel, dat ter tafel ligt, en dat spreker een onbehoorlijke protectie vindt van het Incassobureau der Maatschappij ten koste van andere Incassobureaux, die niet alle te slechter naam en faam bekend staan, maar waaronder óók zeer fatsoenlijke zullen zijn en ten koste van andere advocaten en procureurs, die niet allen onbehoorlijke menschen zijn en niet allen den menschen het vel over de ooren halen.

De heer *Schutte Sr.* „Right or wrong, my country” is het eenige antwoord.

De heer *Sanders* acht het dus een onbehoorlijke protectie van het Incassobureau der Maatschappij, wanneer de Maatschappij plotseling de contributie met f 10.— verhoogt en het lidmaatschap van het Incassobureau dus dwingend maakt.

Ook komt het niet te pas tegenover leden der Maatschappij die zelden of nooit een Incassobureau gebruiken, ja liever hun dubieuze vorderingen prijsgeven dan er een rechtszaak van te maken.

De *Voorzitter* heeft, behoudens de gerechtvaardigde vraag van den heer Visser en een opmerking van den heer Sanders niets vernomen, dat zijn standpunt verandert. De heer Sanders heeft, naar spreker's meening, er niets van begrepen. Het uitgangspunt van het H. B. waarom het in principe gaat en waarover dit College het met den

heer Schutte eens is, is, dat het niet aangaat, dat wij, de groote meerderheid der Nederlandsche tandartsen, elk jaar een niet onbelangrijk bedrag laten loopen, omdat wij tegen de soesah en de extra kosten opzien, om die vorderingen binnen te krijgen.

De eenige reden, dat het H. B. niet onmiddellijk gunstig gepraeadviseerd heeft, is het argument van den heer Sanders, hetgeen spreker in dezen zin uitlegt: Blijf mij persoonlijk met dien last van het lijf, zoolang ik er geen behoefte aan heb en er niet om vraag. Wordt door een aanzienlijk aantal Maatschappij-leden deze opvatting gedeeld, dan zou het niet oirbaar zijn een dusdanig Incassobureau op te richten, waardoor de contributie automatisch f 10.— hooger wordt.

Het argument van den heer Visser, gesteund door den heer Sanders, pleit sterk vóór een Incassobureau, daar het van zelf spreekt, dat een leider, evenmin als elk ander behoorlijk advocaat, eraan denkt, een proces te beginnen, waarvan hij van tevoren weet, dat hij het niet wint en een reprimande van den rechter mag verwachten, die over zijn hoofd aan de Maatschappij wordt geëndosseerd. Wat is dan logischer dan arbitrage? Want, als patiënt het eerlijk meent, heeft deze ook geen belang bij een proces dat hem slechts onaangenaamheden oplevert. Wenschte de verontwaardigde patiënt te procederen, omdat hij zich de vordering niet laat welgevallen, dan is het de taak van den leider, het D. B. te vragen, wat het van de vordering denkt. Het D. B. is dan mans genoeg, om een paar menschen aan te wijzen in de buurt van den betrokken collega, om de zaak te onderzoeken. Zoo zijn er meer gevallen denkbaar. Dat komt aan de orde, als het principe wordt aanvaard en de uitwerking een volgende keer onder de oogen wordt gezien.

Het bezwaar van den heer Sanders, die het niet oirbaar acht een aantal cliënten los te scheuren van advocaten, geeft spreker het recht te zeggen, dat hij het niet heeft begrepen en de stukken niet aandachtig heeft gelezen. Het eenige en overwegende verschil tusschen den toestand nu en zooals de Commissie het zich voorstelt, is, dat de procedure vrij van kosten zal zijn voor de leden.

Hierop hebben de voorstanders niet voldoende nadruk gelegd. Het heeft dus niets te maken met het losscheuren op niet behoorlijke wijze van cliënten van advocaten.

De heer Mr. *Nord Thomson* ziet een persoonlijk feit in de uitdrukking van den heer Sanders, dat het geen pas heeft, dit van andere te goeder naamen faam bekend staande incassobureaux en van *andere advocaten, onder wie* — zoo heeft hij gezegd — er ook *fatsoenlijke* zijn, te zeggen. Spreker accepteert dit niet. Hij had moeten zeggen, de advocaten zijn fatsoenlijk, al zijn er enkele, die niet fatsoenlijk zijn.

De *Voorzitter* doet den stenograaf voorlezen, wat de heer Sanders gezegd heeft.

De heer Mr. *Nord Thomson* vermoedde al, dat de heer *Sanders* het niet zoo bedoeld heeft, maar vindt het juist vast te leggen, dat het negatieve van deze kwalificatie hem niet heeft aangestaan.

De heer *Sanders* heeft bedoeld, dat advocaten ook behoorlijke menschen zijn en er geen enkele reden is, waarom men die vorderingen niet aan een advocaat zou geven.

Spreker zet uiteen, dat het losmaken van cliënten van advocaten en Incassobureaux niet het doel is van dit voorstel, dan zou spreker het immers nooit hebben willen doen, of zelfs maar in overweging geven. Het Incassobureau zal echter iets gaan geven, wat nooit van andere zijde gegeven is, gegeven kan worden. Dit is alleen mogelijk, doordat de tandartsen, juist omdat er vele zijn, wier vorderingen geen procedure vereischen, eigenlijk onderling een premie betalen ter dekking van het risico der procedures, die wèl gevoerd moeten worden.

Het vestigen van een dergelijk Incassobureau is niet vreemd, dat hebben vele vereenigingen van middenstanders e.d., niet met dit proces risico weliswaar.

De heer *Sanders* wilde vrij blijven. Hij behoeft ook geen gebruik van dat recht te maken, maar als de meerderheid ervoor is, betaalt hij toch door de contributie eraan mede.

Persoonlijk stelt spreker er niet veel prijs op. Vindt men een ander advocaat of Incassobureau, die de Maatschappij hetzelfde wil voorstellen, dan zegt spreker gaarne: doe het bij een ander. Maar spreker is van plan, de Maatschappij een dienst te bewijzen (applaus).

De heer *Sanders* ziet van elke repliek af, de zaak betreffende, daar er in latere instanties alle gelegenheid zal zijn, het voorstel te bespreken. Spreker vraagt den voorzitter, of het zijn bedoeling dus is, geen principieele beslissing te nemen.

De *Voorzitter* zal dadelijk in stemming laten brengen, of deze vergadering wenscht, dat de zaak naar de afdelingen gaat.

De heer *Sanders* protesteert tegen deze wijze van behandeling. Hij wenscht zulks niet nader te verklaren. Hij zal alleen spreken over dat persoonlijk feit, dat eigenlijk een misverstand is. Want spreker schijnt schuldig te zijn, ofschoon hij zich nauwelijks voor kan stellen, dat de vergadering of de heer Mr. *Nord Thomson* meenen, dat spreker schuldig is. Als de heer Mr. *Nord Thomson* in de woorden, die de stenograaf voorgelezen heeft, niet de ironie heeft gehoord als terugslag op hetgeen de heer *Schutte* heeft gezegd over het incasseeren van kleine vorderingen, dan weet spreker het niet meer.

De *Voorzitter* verzoekt de heeren, niet verder over het incident, dat geen incident, doch een misverstand is, te redekavelen. Het vraagstuk zelf is voldoende belicht.

De heer *Brugman* zou willen voorstellen, als heden aangenomen wordt, dit voorstel naar de afdelingen te zenden, den secretarissen der afdelingen om de juiste stemmenverhoudingen te vragen, daar een mededeeling:

„Afdeling zus is er vóór” zoo weinig geeft. Voelt de meerderheid daarvoor, dan zou spreker nog een referendum willen.

De *Voorzitter* zegt, dat het de bedoeling is, deze zaak in de afdelingen te brengen met verzoek te willen berichten, welke argumenten er zijn gehoord en hoe de stemming heeft plaats gehad.

Van de afdelingen gaat het via het H. B. naar de volgende Algemeene Vergadering, waar een beslissing wordt genomen. Als niemand er tegen is, meent de Algemeene Vergadering dus, dat het gewenscht is, dat de Maatschappij deze materie onder de oogen ziet.

De heer *Sanders* stemt, uit protest tegen die woorden, tegen.

De heeren *De Beer*, *Sanders* en *Holthaus* verklaren zich er tegen.

De *Voorzitter* zegt daarop: Dan is het voorstel met 3 stemmen tegen aangenomen.

Punt 16. *Plaatsbepaling van de volgende Algemeene Vergadering.*

De *Voorzitter* zegt dat in Juni gelegenheid bestaat, het 20-jarig bestaan der Maatschappij te herdenken. Het H. B. stelt voor, dit in Friesland te doen, welke provincie wij nog nooit bezocht hebben.

De heer *Brugman* meent, dat door Friesland te kiezen, het vergaderingsbezoek niet in de hand wordt gewerkt, daar het te excentrisch ligt.

Hij wil Friesland voor betere tijden bewaren.

De *Voorzitter* zegt, dat dit principe zoowel voor dezen, als voor andere zomers geldt. In zijn langjarige ervaring is spreker gebleken, dat het er voor de zomervergadering niet toe doet, waar men vergadert.

De belangstelling voor een vergadering aan de periferie komt spreker zelfs vaak nog grooter voor.

Hij vraagt „plein pouvoir” voor het H. B.

Conform wordt besloten.

Punt 17. *Rondvraag.*

De heer *Sanders* wil eenige punten van Maatschappij-belang aanroeren. In de eerste plaats maakt hij de Vergadering erop opmerkzaam, dat morgen Mej. Dullemond 25 jaren tandarts is en wijst op

haar belangstelling voor het tandheelkundig leven in Nederland in het algemeen en voor onze Maatschappij in het bijzonder.

De *Voorzitter* kan mededeelen, dat dit de aandacht van het D. B. reeds heeft gehad. Hij sluit zich aan bij de waardeering van den vorigen spreker.

De heer *Sanders* zegt dan nog iets over de gewijzigde artikelen Nos. 22—28 der Statuten. Er komt in Art. 22 voor een nieuw college, den „Centralen Raad van Beroep.” Het vroegere „Raad van Beroep” vindt spreker voldoende aanduiding.

Voor het alsnog samen te stellen huishoudelijk reglement geeft hij in overweging de vraag te onderzoeken, of het wenschelijk is, gelijk b.v. de Staat der Nederlanden Ministers en andere hoogwaardigheidsbekleeders laat berechten door den Hoogen Raad, onze hoogwaardigheidsbekleeders, als eereleden, voorzitters der afdelingen, oud-voorzitters der Maatschappij, in eerste instantie te laten verschijnen voor het hoogste rechtscollege onzer Maatschappij.

Verder wil het spreker voorkomen, dat er wel eenige verbetering te brengen is in de wijze, waarop de zaken in onze Maatschappij worden behandeld. Als spreker in enkele voorzichtige woorden zal trachten te uiten, wat hier en daar verbeterd zou kunnen worden, houdt zulks geen gemis aan waardeering in voor alle moeite, die de leden van het H. B. en vooral het D. B. zich geven, want spreker beseft volkomen, dat de leiding van deze Mij. vooral in deze jaren, veel van hen vergt.

Spreker geloof, dat de wijze van voorbereiding der voorstellen te kort schiet, doordat belangrijke voorstellen geheel zonder schriftelijke toelichting den leden worden toegezonden.

In de begrooting gisteren-avond hebben principieele belangrijke punten verscholen gelegen. De Vergadering heeft ze wel gevonden en ze er met vlag en wimpel doorgehaald, maar het had op den weg van het H. B. gelegen, die uit de raadselen weg te halen.

Spreker doelt hierbij op de contributie-verhooging van f 5.—, waarop geen toelichting is gegeven. In de begrooting is een voorstel verwerkt, om voor het bijwonen der vergaderingen van de C. Z. C. vacatiegelden te verstrekken. Dan is voor het eerst aangenomen, het secretariaat van die Commissie te bezoldigen. Spreker wil niet tegen die punten spreken, maar vindt wel, dat voor zulke belangrijke, principieele zaken een afzonderlijk voorstel met een behoorlijke schriftelijke toelichting den leden van de zijde van het H. B. had behooren toegezonden te worden.

Ook is op de begrooting f 1000.— gevoteerd voor het onderzoek van de resultaten der Schooltandheelkunde, hetgeen wel een schriftelijke toelichting van het H. B. had mogen hebben.

Het rapport van de Commissie voor het Incassobureau is ons gegeven zonder eenig schriftelijk praeadvies van het H. B. Spreker heeft uit de „toelichting”, die, naar hij uit de bewoordingen op-

maakt, een mededeeling van het H. B. is, niet kunnen opmaken, dat de beslissing zoo juist hierin genomen, eigenlijk, volgens de uitlegging, daaraan door den voorzitter gegeven, een principieel goedvinden van den inhoud van deze voorstellen is. Integendeel hadden menschen, die in het Maatschappij-leven lang niet onbekend zijn, hem de vorige week verzekerd, dat deze voorstellen geen schijn van een kans hebben.

De voorstellen-„behandeling van den Middenstand” en de Statutenwijziging zijn in de afdelingen gekomen, voordat ze in het H. B. waren.

Spreker is van meening, dat op deze wijze de leiding van de Maatschappij uit handen van het H. B. wordt genomen. Dat is niet volgens reglement. Daar leert men, dat de weg is van het D. B. naar het H. B., dan naar de afdelingen, niet omgekeerd. Het H. B. moet niet geleid worden door de meeningen van de afdelingen, maar de H. B.-leden zijn de wijzers en moeten de afdeelsleden tot zich opheffen. Wanneer het H. B. de gewoonte van de schriftelijke voorbereidingen had gehouden, zou niet in anderhalf uur het allerbelangrijkste van de agenda zijn afgewerkt, zonder dat ook maar één der leden, naar mij gerapporteerd is, eenige vraag heeft gesteld of eenige opmerking heeft gemaakt, omtrent het beleid der Maatschappij in het afgelopen jaar, noch omtrent de plannen voor de toekomst, noch betreffende het gebeuren in alle afdelingen. Het is gemakkelijk voor hen, gezeten achter de groene tafel, als er geen menschen zijn die roet in het eten gooien, maar, wanneer de leden zooveel vertrouwen hebben in de leiding der Maatschappij, dat zij zoo weinig te vragen hebben, dan vreest spreker, dat het zich inwerken in de zaken der Maatschappij niet gebeurt, zooals dit het meest in het belang der Maatschappij zou zijn. Dan voelen de Maatschappijleden niet warm voor de Mij., wel de 100 leden, die hier aanwezig zijn, doch niet de 650 andere en wanneer die vaak geen behoorlijk schriftelijke uiteenzetting krijgen zullen zij eerder bij conflict van hun belang met dat der Maatschappij, die Mij. laten schieten.

Spreker geeft in overweging, deze denkbeelden met de medebestuurders te overwegen.

De *Voorzitter* wil gaarne over het beleid laten spreken, niet naar aanleiding van de woorden van den heer Sanders, maar ieder op eigen gelegenheid.

De heer *De Beer* verzoekt, de presentielijst te bestudeeren en na te gaan, of het aantal leden, dat er vandaag bijgekomen is, en gisteren niet aanwezig was, groot of klein is, om daaruit een conclusie te trekken over het voortzetten van vergaderingen, die Zaterdag gevoegelijk hadden kunnen eindigen, op Zondag.

De heer *Jan Visser* wil in aansluiting aan de woorden van den heer Sanders erop wijzen, dat bij het bespreken van een onderwerp, van het H. B. gekomen in de afdelingen, argumenten worden gehoord en meeningen door een afdeling worden aangenomen, die

bij het definitieve voorstel aan de Algemeene Vergadering niet meer worden aangeroerd. Spreker vraagt in het stuk aan de Algemeene Vergadering de bevestiging, of ontzenuwing dezer argumenten op te nemen. Men behoeft te dan op de Algem. Vergadering niet nogmaals te berde te brengen.

De *Voorzitter* begint den heer Sanders te danken voor de woorden van hulde aan het H. B.

De „Raad van Beroep” is de term, die bedoeld wordt. Het berechten van „hoogwaardigheidsbekleeders” zal worden overwogen.

Wat de algemeene opmerking over het beleid van het H. B. betreft, acht spreker zich geheel vereenzelvd met dat beleid; dit heeft voor 100 procent spreker's instemming en de opmerkingen van den heer Sanders hebben daarin geen verandering kunnen brengen.

Spreker is verheugd, dat ze gemaakt zijn, want nu kan hij er de Vergadering rekenschap van geven. Dit is nuttig en noodig, want spreker gevoelde zich gisteren bijna nerveus toen de vergadering zonder slag of stoot alle voorstellen aannam.

Het betoog van den heer Sanders heeft bij spreker geen anderen indruk gemaakt, dan dat de heer Sanders, als hij op sprekers plaats zou zitten, de voorbereiding anders zou doen. Spreker meent, dat nog zou moeten blijken, of het dan beter ging. Persoonlijk zou de heer Sanders het geen jaar volhouden, terwijl de *Voorzitter*, ofschoon meer moeilijkheden ondervindend dan verwacht, deze drie en een half jaar zijn gezonde slaap en zijn goed humeur heeft behouden. Hij acht het systeem van den heer Sanders practisch onmogelijk. De Vergadering zou zoo weggeorganiseerd worden, er zou niets te vragen meer overblijven, of er kwamen eindeloze herhalingen.

Sprekers ervaringen zijn, dat men ook iets aan de stemming van de Algem. Vergadering moet overlaten. Spreker ontkent de noodzakelijkheid der gevraagde schriftelijke toelichtingen.

Spreker betoogt, dat een contributie-verhooging een ding is, dat ieder na aan het hart gaat. Het H. B. heeft bij monde van den *Voorzitter* gisteren-avond die zaak uiteengezet en daarop is het voorstel met algemeene stemmen aangenomen. Dit is dus een bevijs voor sprekers stelling.

Die verhooging was noodzakelijk door de toelage, op billijkheidsgronden, den Secretaris der C.Z.C. toegestaan voor het vele werk, dat bij voorkeur ook niet telkens na één of twee jaar in andere handen mag overgaan.

De Vergadering vond dit zóó vanzelfsprekend, dat zij het niet noodig vond, hierover te praten.

In het lidmaatschap der C. Z. C. is niets veranderd. De vacatiegelden zijn voor de leden van een commissie, van wie men verlangt, dat zij geregeld aanwezig zullen zijn, in het belang van het werk. De afstanden zijn groot, omdat men leden van de peripherie hiervoor noodig heeft, die dus een deel van hun practijktijd verreizen.

Het vacatiegeld is minimaal laag gesteld, omdat wij ons niet kun-

nen permitteeren dit hooger te stellen. Het H. B. meent, dat voor deze appreciatie alle redenen bestaat.

De f 1000.— voor de Schooltandheekunde is een gevolg van de besprekingen van de Algemeene Vergadering in Bergen aan Zee.

De wijze van voorbereiding en inleiding van het voorstel inzake het Incassobureau wordt door spreker nu verdedigd. Er is een Commissie benoemd, die zich in verbinding heeft gesteld met den leider van het Incassobureau, om een rapport te maken. Dit is behandeld en toegelicht in het Tijdschrift en komt nu in de Algem. Vergadering, die z.i. volkomen in staat is haar oordeel te bepalen.

Het belangrijkste punt van den vorigen spreker is het principe, dat voorstellen niet van het H. B., maar van het D. B. naar de afdeelingen gingen, terugkwamen bij het H. B., om dan naar de Algem. Vergadering te worden gezonden.

Ook Utrecht had op dit, en andere punten groote bezwaren, die in het D. B. met het Afdeelingsbestuur zijn besproken, met het resultaat, dat dit zijn protesten zou terugnemen.

In principe moet, om practische redenen, die wijze van behandeling worden afgeschaft. Een desbetreffend voorstel zal de volgende maal bij het herzien van het Huishoudelijk Regelement ter tafel komen. Alleen reeds door de hooge kosten is het niet mogelijk een college van ongeveer 25 man, zóó is het ledental gegroeid, meer dan eenige malen per jaar bijeen te roepen. In dit geval heeft men zich voor de afwijking van het reglement op de in het reglement voorziene urgentie beroepen. Zoowel D. B. als H. B. hebben deze wijze van doen ongemeen juist gevonden.

Spreker wil de Algemeene Vergadering voorhouden, dat door de sterke uitbreiding van het H.B. er verandering is gekomen in het organisatorische werk van onze Maatschappij. Het H.B. bevat de vertrouwensmannen uit het geheele land, die verplicht zijn te komen, of zich te laten vervangen. Het D.B. vindt er de meening van het geheele land vertegenwoordigd en kan merken en toetsen, in hoeverre zijn voorstellen en zijn beleid door het land al of niet worden goed-gekeurd.

Onze organisatie is, en kan niet anders zijn, dan opgebouwd uit het werk van commissies, die door de Algem. Vergadering voor een zeer speciaal doel gekozen worden.

De autonomie dier commissies wordt door H. B. en D. B. zoo ruim mogelijk gehouden. Het D. B. zeilt op het compas der commissies. Zoolang een commissie met het D. B. en H. B. van meening is, dat een voorstel wel aan de Algem. Vergadering kan worden voorgelegd, gevoelen wij ons safe en de ervaring van de Algem. Vergadering leert ons, dat het dat ook is. Hier is alleen noodig, dat het D. B. aanvoelt wat er in deze Maatschappij leeft. Heeft een D. B. dit subtiële aanvoelingsvermogen niet, dan zou het bij alle denkbare bekwaaamheden, eerlijkheid en energie, absoluut niet in staat zijn, de Maatschappij te leiden, die afgescheiden van de feiten, voor een niet gering deel beheerscht wordt door gevoelsoverwegingen van ethischen

aard, van practischen aard en van typisch tandheelkundigen aard. Is een D. B. niet in staat, dit te verwerken tot een geheel, aanvaardbaar voor een Algem. Vergadering, dus door het land, dan zou het conflict op conflict krijgen. Dat deze de laatste jaren vermeden konden worden, is een bewijs, dat het met de leiding en voorbereiding wel schikt. Behouden wij in de toekomst dezelfde geest van welwillendheid, collegialiteit en saamhoorigheid, dan kan de leiding van straks rijkelijk tevreden zijn.

Spreker vergelijkt dan de leden der Maatschappij met kikkers, die bij hun buurlieden veeren zoeken, die er niet zijn en betoogt, dat wij alle leden en het geheel moeten nemen zooals het is en waarbij wij moeten apprecieeren de mensch die doet, zooals hij nu eenmaal doen moet, volgens zijn levens- en wereldbeschouwing. Wij kunnen tegen handelingen aanloopen, die wij uit een oogpunt van zelfbehoud en gevoel van waardigheid niet kunnen tolereeren, maar het is zeer wel mogelijk, dat wij de waardeering voor den mensch kunnen behouden.

Spreker antwoordt den heer *Visser*, zich refereerende aan het antwoord van den heer *Sanders*, dat hij niet aan zijn wensch kan voldoen.

Op de Algem. Vergadering mag ieder zeggen, wat hij op het hart heeft.

Spreker heeft met dit betoog niet willen zeggen, dat D. B. of H. B. onfeilbaar zijn. Zij weten, dat zij fouten maken, maar alleen menschen, die niets uitvoeren, maken geen fouten.

Spreker dankt voor het vertrouwen, bij voortduring in H. B. en D. B. getoond, en hoopt op dezelfde prettige wijze te kunnen blijven doorgaan (applaus).

De heer *Eibrink Jansen* brengt een woord van dank aan de heeren Nord en v. Hasselt voor hun hulp inzake de Haagsche Schooltandverzorging en roept allen op, de Commissie voor Schooltandverzorging te steunen.

De *Voorzitter* dankt den spreker.

Punt 18. *Sluiting.*

De *Voorzitter* sluit tegen 1 uur de Vergadering met dank aan de aanwezigen.

De Redactie Commissie,
J. BERKENBOSCH BERENDS.
BERTHOLD H. DE BEER.
J. A. SALOMONS.

OMZETBELASTING.

Naar aanleiding van de rondgezonden biljetten voor de omzetbelasting, deelen wij aan de leden der Mij. mede, dat door het D. B. besprekingen zijn gevoerd op het Departement van Financiën, om voor de tandartsen tot een speciale regeling te komen.

Zoolang wij nog geen definitief antwoord van Z.E. den Minister van Financiën hebben ontvangen, luidt ons advies: „*afwachten*”!

Namens het D. B.
J. A. SALOMONS,
Secretaris.

De a.s. Algemeene Vergadering der Maatschappij zal op 29 en 30 Juni a.s. waarschijnlijk te Scheveningen worden gehouden.

Candidaten voor het lidmaatschap.

Overeenkomstig voorschrift van art. 2, Nieuw Huish. Reglement volgen hier de namen van adspirant-leden. Voor eventuele bezwaren raadplege men gemeld artikel.

F. J. Klaassen, Groningen (Afdeeling N.-Nederland).
Mej. J. H. A. A. van Gool, 's-Hertogenbosch
(Afdeeling N. Brabant—Zeeland).
B. van Dijk, te Heerde (Afdeeling Overijssel).

EENIGE GEGEVENS EN WENKEN:

1. Het algemeen secretariaat der Maatschappij is gevestigd Anton Mauvelaan 9, Bussum, telef. 3225.
—————
2. Voor assistentie, waarneming of overname van praktijk zich uitsluitend te wenden tot het Bemiddelingsbureau. Leidster: Mej. Chr. Dullemond, Heerenstraat 46, Utrecht.
—————
3. De Redactie van het Tandheelkundig Jaarboekje is gevestigd Anton Mauvelaan 9, Bussum.
—————
4. Het Incasso-bureau van de Maatschappij staat onder leiding van Mr. G. H. E. Nord Thomson, Turfmarkt 8, Leiden.
—————
5. De penningmeester van het Steunfonds der Mij. is Jan Visser, de Lairessestraat 55, Amsterdam. Gelden te remitteren aan de Amsterdamsche Bank, rekening Jan Visser letter S.
—————
6. Aanvragen voor de ongevallen- en ziekteverzekeringpolis op de speciale Maatschappij-voorwaarden, te richten aan de directie der verzekeringsbank: de Nieuwe Eerste Nederlandsche, Prinsessegracht 13, den Haag.
—————
7. Den leden der Mij. wordt dringend verzocht geen persoonlijke besprekingen met een ziekenfonds te voeren, alvorens vooraf inlichtingen te hebben ingewonnen bij de betreffende afdelings-ziekenfonds commissie. — Dit voorkomt latere moeilijkheden!
—————
8. Het secretariaat der Centrale Ziekenfondscommissie is gevestigd bij W. van Eupen, van Bijleveldsingel 1, Nijmegen.